

Ρυθμιστικά Σχέδια Αθήνας 1985-2014: Κατευθύνσεις για τη χωρική οργάνωση των παραγωγικών δραστηριοτήτων τότε και σήμερα

Η ανακοίνωση προβαίνει στη συγκριτική εξέταση των κατευθύνσεων των ΡΣΑ 1985 και 2014 για τη χωρική οργάνωση των παραγωγικών δραστηριοτήτων στην περιοχή της Αττικής με στόχο την επισήμανση των αλλαγών πολιτικής και των κινδύνων που αυτές συνεπάγονται για τις ίδιες τις παραγωγικές δραστηριότητες, για το μέλλον της Αττικής, αλλά ακόμα και γι' αυτόν καθ'αυτόν τον χωρικό σχεδιασμό.

Το ΡΣΑ 1985, αν εξεταστεί κάτω από το πρίσμα των αρχών της αειφορίας, αποκαλύπτεται ότι παραμένει επίκαιρο, τουλάχιστον κατά ένα μεγάλο μέρος των στόχων και επιδιώξεών του. Η στενή διασύνδεση χωρικού σχεδιασμού και περιβαλλοντικής προστασίας, παράλληλα με την ισχυρή ενσωμάτωση κοινωνικών στόχων που υπήρξε πρωτοποριακή, δικαιολογούν την αρχική πρόθεση για «επικαιροποίησή» του, έναν όρο που υποδηλώνει το συνδυασμό ανανέωσης και διατήρησης των θετικών στοιχείων του υφιστάμενου σχεδίου.

Οπωσδήποτε, οι κατευθύνσεις για τις παραγωγικές δραστηριότητες αποτελούσαν ένα τμήμα του που έχρηζε επανεξέτασης και αναδιατύπωσης λόγω των εξελίξεων τόσο στις παραγωγικές δραστηριότητες όσο και στις απαιτήσεις εξυπηρέτησεων μιας μητροπολιτικής περιοχής. Ένας πρόσθετος βασικός λόγος ήταν το γεγονός ότι το ΡΣΑ 1985 στήριζε την οικονομική ανασυγκρότηση της Αττικής στην ενίσχυση του πρωτογενούς τομέα, όπως και της βιοτεχνίας και ελαφράς βιομηχανίας με περιβαλλοντικά κριτήρια, καθώς και στην ανάσχεση, τον έλεγχο και τον εκσυγχρονισμό του τριτογενούς τομέα.

Το ΡΣΑ 2014 δεν αποτελεί επικαιροποίηση του παλαιού, αλλά ρητά αναφέρεται ως «νέο» στο νόμο 4277/2014. Αν και καταρχάς φαίνεται να διατηρεί βασικούς στόχους και κατευθύνσεις πολιτικής συμβατούς με τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, η μελέτη των άρθρων που αναφέρονται στις παραγωγικές δραστηριότητες αποκαλύπτει τεράστιες αποκλίσεις από τις επιδιώξεις του παλαιότερου ΡΣΑ. Οι αποκλίσεις αυτές σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με το βαθμό προστασίας των φυσικών πόρων, την ένταση των επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων, το ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση μη συμβατών χρήσεων και με τη βαρύτητα των τομεακών νομοθεσιών σε σχέση με το σχεδιασμό του χώρου.

ΛΕΝΑ ΚΑΡΚΑ Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ, Δρ. Χωροταξίας 1^{ου} Πανεπιστημίου Σορβόνης.